

Tolle Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Říjen 2016, r. XX. č. 221

„Čím větší je nebezpečí v bitvě, tím intenzivnější je radost z vítězství“. (Sv. Augustin)

Generální kapitula augustiniánů Abuja - Nigérie 18. - 30. 9. 2016

Od 18.9. do 30.9. se uskutečnila v Abuji, hlavním městě Nigérie, generální kapitula augustiniánského řádu.

Na kapitule, která se poprvé v historii konala na africkém kontinentě - v zemi sv. Augustina - se setkala více než 60 řeholníků ze 49 zemí světa, kde řád sv. Augustina působí.

Mezi jinými se na setkání hodnotila práce za poslední 3 roky a nastavil se směr řádu na další léta se zvláštním důrazem na způsob doprovázení mladých lidí, na práci pro povolání a obnovu struktury řádu odpovídající současné situaci, kdy je v mnoha evropských zemích málo povolání, kdežto v Africe a Asii je růst povolání velký.

Generální kapitula vyzvala, aby se v každé zemi realizovaly konkrétní činnosti k pomoci potřebným, především uprchlíkům, v duchu milosrdenství.

V rámci setkání měli otcové augustiniáni příležitost poznat realitu církve v Nigérii, kde je mnoho povolání a církevní společenství prožívá víru radostným způsobem, hudbou a tancem.

Za Českou republiku se setkání účastnili P. Juan Provecho, OSA z kláštera sv. Tomáše v Praze a P. Angelo Lemme, OSA z opatství Staré Brno. Více informace: www.augustinians.net
www.augustiniani.cz.

Nachlazení nebo chřipka?

Nachlazení je onemocnění nejčastěji virového původu, kde začátek je náhlý; projevuje se rýmou, kýcháním, malátností, bolestí kloubů a svalů, obvykle s mírně zvýšenou teplotou. Může dojít k závažnější infekci průdušek, které se projeví hnisavým sputem a horečkou.

Komplikací může být zánět dutin, zánět středního ucha.

Léčba: Teplo a izolace v domácím prostředí zabraňuje šíření infekce, dále je to dostatek tekutin, vitamínů, antipyretika, analgetika, eventuálně antibiotika při bakteriální superinfekci.

Chřipka: Jedná se o specifické virové onemocnění, které se projevuje horečkou, rýmou, kašlem, bolestí hlavy, malátností. Při těžkém průběhu může dojít ke zmatenosti, hemoragické bronchitidě, zápalu plic či i ke smrti.

Prevence těchto infekcí je jednak očkování, jednak mytí rukou a dostatek vitamínů před začátkem podzimní sezony.

Doporučuji nepodceňovat tato onemocnění a při horečce a kašli navštívit lékaře, který rozpozná, o jaký typ onemocnění se jedná, a nasadí adekvátní léčbu.

MUDr. Martin Pehr, praktický lékař

Matka Tereza - moje předsevzetí

Moje předsevzetí - první je těsněji následovat Ježíše v pokořeních

Se Sestrami - laskavá - velmi laskavá - ale pevná v poslušnosti

S chudými - vlídná a pozorná

S nemocnými - extrémně laskavá

Druhé je usmívat se na Boha.

Modlete se za mě, abych prvním i druhým předsevzetím oslavovala Boha.

Kdo nepřijme Boží království jako dítě, vůbec do něho nevejde (Marek 10,14-15)

Ježíš tím nemyslel, abychom zůstali jako děti celý náš život. Musíme dospět k zralosti, moudrosti a pravdě. Ale náš přístup k Bohu by měl být vždy dětský upřímný: naplněn úžasem, překvapením, spontánností, kreativitou, hravostí, důvěrou a souhlasem. Ježíš prokázal svoji závislost na Bohu Otci tím, že se k němu modlil a spoléhal na jeho pomoc, sílu a moudrost. Pokud se budeme chtít dozvědět, co to znamená stát se "Božím dítětem", uděláme dobře, budeme-li to dělat jako on.

Z Augustiniánského kalendáře...

10. října

Svatý Tomáš z Vilanovy

Tomáš z Vilanovy se narodil roku 1486 ve Fontisplanu (dnes Fuenllana, Ciudad Real) a svá dětská a chlapecká léta prožil doma u rodičů ve Vilanově. Pak jej poslali na studie do Komplutu (dnes Alcala de Henares), kde byl příkladným žákem a pak magistrem na tamější univerzitě, v tehdejších dobách velmi proslavené. Odřekl nabídku vyučovat na jiné neméně slavné univerzitě, totiž v Salamance, ale odešel do tohoto města, aby tam vstoupil do kláštera augustiniánského řádu. Sliby vykonal 25. listopadu 1517, dvakrát zastával úřad provinciála, dne 10. října 1544 byl jmenován arcibiskupem valencijským. Zemřel ve Valencii v září 1555. Hořel láskou, v řádu kladl důraz na studium a misijního ducha, s neochvějnou věrností sloužil církvi a chudým. Jeho ostatky jsou vystaveny k úctě ve Valencii v katedrálním kostele.

„One Mind,... one Heart“

Měl jsem to štěstí být jedním z účastníků generální kapituly našeho řádu, která se uskutečnila v Nigérii posledních čtrnáct dní minulého měsíce. Byl to opravdu velký dar, mít možnost setkat se s mnoha spolubratřími augustiniány z celého světa, sdílet zkušenosti a společně plánovat další práci řádu v následujících letech.

Chtěl bych se s vámi tímto Tolle Lege podělit, z toho všeho, co tam jsem prožíval, o něco, co bylo nejsilnějším okamžikem mého pobytu.

Bylo to v neděli 25.9. Dopoledne jsme se vydali na cestu, asi hodinovou, z místa na okraji města Abuja, kde jsme bydleli, do augustiniánského kostela sv. Jana od Kříže v Mararaku 30 min z centra Abuja. Je to na periferii, kde bydlí mnoho lidí.

Přestože byla neděle dopoledne, dopravní situace byla často neúnosná. Vedle asfaltované silnice po pravici a levici jen hliněné chodníky plné aut, lidí, a nekonečné tržiště, kde můžete najít vše od oblečení po jídlo včetně masa (položeného na stole, se spoustami much okolo), gumy na auta a vše možné. Teplota okolo 25 stupňů, ale vlhkost skoro 90%. Co jsem neviděl, byly popelnice; a odpadů bylo všude hodně, ale tato neřest se pro zdejší obyvatele nezdá být tak důležitá jako pro nás.

Konečně jsme se po hodině dostali do kostela. Právě skončila mše sv. a na ulici, která odbočovala z hlavní silnice do kostela, se nedalo pohnout. V malém autobuse seděla skupina augustiniánů v bílých hábitech. Všichni nás začali pozdravovat a děti běžely zpět do kostela vedle autobusu, který skoro nemohl popojíždět.

Konečně jsme se dostali do kostela, okolo 9,30 hod. Mše sv. začínala v 10 hod. Před kostelem již čekaly stovky lidí a mezi nimi mnoho dětí a mladých lidí. Všichni v jejich typických afrických krojích. Jak je to zajímavé, tolik barev a taková krása!

Každý nás chtěl pozdravit, přivítat a poprosit o požehnání: „*Good mornning, Father. How are you?*“ se opakovalo pořád. „*Where are you from?*“ Když jsem odpověděl, že z České republiky, a zeptal se, jestli vědí, kde to je, odpověď byla buď „nevím“, anebo „v Evropě“.

Pak se o nás starala skupina mladých dobrovolníků, kteří jako „bodyguardi“ měli na starost bezpečnost a pořádek při bohoslužbě.

Mše začala krátce po desáté hodině, kostel byl plný - více než 3000 lidí, a to nepočítám ty, kdo byli venku. Se zpěvem a tancem celého shromáždění jsme se dostali dovnitř kostela. Pak pokračovala mše sv. s radostí a lidé byli plni vděčnosti za to, že jsme tam s nimi byli. Při mši nám představili historii a kulturu různých částí Nigérie. Pak další zpěv, tanec, modlitby, radost ze života. Průvod s dary trval 20 minut. Než začalo kázání, řekl kněz „*One mind...*“ a všichni najednou odpověděli „... *one Heart*“ (podle ideálu křesťanství dle sv. Augustina). Pak pokračoval: „Zdá se mi, že chcete tancovat!“ a všichni volali „Yes, Faher!“ - Pak provinciál augustiniánů v Nigérii P. John, který byl právě kazatelem, řekl „Prosím sbor, aby zazpíval, ale jen jednu písničku.“ Sbor začal zpívat a všichni také zpívali a zároveň tancovali.

Mše skončila po dlouhém důkřívzdání v 13 hodin. Nikdo nespíchal, ani se to nikomu nezdálo dlouhé. Ani mně ne. Pak chtěl s námi každý mluvit a poděkovat. Následoval oběd v klášteře u augustiniánů s kulturním programem připraveným skupinou augustiniánské mládeže farnosti.

Tolik lásky, vděčnosti, radosti a života jsem nikdy předtím neviděl. Afrika je kontinentem naděje a nadšení pro Boha!

P. Juan, OSA

Pout' po stopách krásy a svatosti do Itálie 2. - 9. září 2016

Pout', kterou připravili brněnští augustiniani společně s farníky pod vedením P. Angela Lemme, OSA, měla slibný název, a přesto si nikdo z nás nedokázal představit, jak úžasné a neopakovatelné zážitky během poměrně krátkého času prožijeme.

Začínáme mši svatou v bazilice minor na Starém Brně v 6.30 a vydáváme se jako dvacetičlenná skupina poutníků na dlouhou cestu dvěma mikrobusey a Fabii. Za volanty mikrobuseů usedají P. Angelo a P. Jozef Jurdák, OSA, z Košic; Fabii řídí Martin. Dlužno říci, že tito muži nás vezou bezpečně a spolehlivě naprostou většinu náročné několik tisíc kilometrů dlouhé pouti.

Večer už stojíme před Svatou branou milosrdenství v bazilice svatého Antonína z Padovy, zvané jednoduše Il Santo, vystavěné v letech 1238-1310 k úschově ostatků světce. Zvenku nás především upoutává osm kupolí a dvě věže v podobě minaretů, které dávají bazilice exotický ráz a poukazují na byzantskou architekturu. Vcházíme dovnitř baziliky, kde se po celý den slouží mše svatá, a v tichosti, společně s mnoha dalšími poutníky zejména z Indie poklekáme u hrobky s kosterními ostatky Sv. Antonína, obdivujeme fresky, hlavní oltář i výzdobu bočních kaplí. Našemu zájmu neunikne ani kaple před hlavním oltářem, kde hlavní pozornost přitahuje "poklad" uložený v pozlaceném relikviáři ze stříbra - jazyk světce, který se uchoval v neuvěřitelně dobrém stavu, stejně tak jako jeho brada a levé předloktí. O naplněném a bohatém, i když krátkém životě a odkazu sv. Antonína nám už vypráví zasvěceně otec Angelo před bazilikou a při návštěvě tří přístupných klášterních zahrad. A sv. Antonín nás během celé pouti věrně provází a chrání nejenom před ztrátou věcí, ale hlavně toho nejcennějšího, co každý z nás v sobě nosíme.

Památky a půvab Florencie většina z vás jistě dobře zná, a tak zmíním první nevšední zážitek tohoto dne, který se bude ještě vícekrát opakovat - tedy "soukromou" mši u augustinianů v bazilice Sv. Ducha - jen pro nás, moravské a české poutníky, kterou sloužili naši otcové. Prvně si uvědomujeme, jakou pospolitost a lásku do nás vlévá zde v cizině Boží slovo pronášené v mateřském jazyce v klidu a tichu krásného svatostánku. V kapli Barbadori je ukryt opravdový skvost - dřevěný krucifix v téměř životní velikosti - rané dílo Michelangela, které vytvořil ve svých 18 letech mezi r. 1493 až 1494. Kristus je zobrazen zcela nahý jako mladý muž či dospívající chlapec se zavřenýma očima, s klidnou a vyrovnanou tváří, plný naděje a naplnění Duchem Svatým a životem, bez známek utrpení. Určité napětí je možné vidět na rukou a nohou v oblasti hřebů, kterými je Ježíš přibit na kříž. Jemné lesklé odstíny leštěného dřeva v barvě lidské, sluncem opálené kůže jen umocňují dojem živého mladého člověka Ježíše.

Další den v 6 hodin ráno vyrážíme ze Sacrofana severně od metropole vlakem a metrem do Říma. Jistě z Boží milosti zažíváme neuvěřitelný souběh termínu naší pouti a nedělní kanonizace Matky Terezy z Kalkaty papežem Františkem na Svatopetrském náměstí. Poutníci se scházejí, soudě podle vlajek, ze všech kontinentů světa, aby byli svědky této mimořádné slavnosti. Před vstupem na Svatopetrské náměstí se tvoří dlouhé, ale vcelku ukázněné fronty lidí, čekajících na postupné odbavování při bezpečnostních kontrolách osob i zavazadel, obvyklých na letišti. Velká česká vlajka a větší počet menších praporek nám v tomto pestrém mraveništi pomáhají držet se pospolu. V 8 hodin již stojíme uvnitř náměstí poblíž tryskající a osvěžující kašny, celkem daleko od centra nadcházejícího dění. Nad námi se klene sytě modrá obloha bez mráčku, ostré slunce pálí již od rána a všude kolem přibývajících poutníků zahušťují volnější prostory. Do desáté hodiny, kdy ceremoniál začíná, se jich natěsna na Svatopetrské a přilehlé Náměstí Pia XII. 120 tisíc! Pocity, které následující tři hodiny prožívám během svatořečení a mše svatá, se jen těžko dají vyjádřit slovy. Všichni v tichosti a pokoře nasloucháme, zpíváme, modlíme se různými jazyky, a přesto jedním - jazykem křesťanské víry - který má neuvěřitelnou moc sjednocovat člověka s člověkem skrze Boha. Atmosféra "uvnitř" náměstí je naplněna svatostí. Velké obrazovky přibližují detaily, ale stačí naslouchat a vnímat dojmy celým tělem a duší. Po svatém přijímání se poutníci dávají do pohybu - část odchází, ale většina se posunuje již o překot ke koridorům, kudy by mohl projíždět Svatý Otec v papamobilu. A podle jásotu, mávání vlajkami a zdvižených rukou s tablety a foťáky můžeme vytušit, kudy papež v tu chvíli projíždí a

pozdravuje shromážděné. Nikdy není dopředu známo, kudy pojede - koridory chráněné švýcarskou gardou se otevírají pro návštěvníky zcela nečekaně. Mám štěstí - pár metrů ode mne projíždí Svatý Otec a zdraví nás. Les mávajících rukou, děti na ramenou otců, volání na pozdrav, radost, dojetí, slzy. Teprve fotky doma na počítači prozrazují, že to nebyl sen.

Odpoledne po kanonizaci Matky Terezy jsme poklekli v modlitbě a prošli svatou bránou Milosrdenství v bazilice sv. Petra a měli, díky vstřícnosti augustiniánů v Římě, překvapivou možnost navštívit a obdivovat veřejnosti nepřístupné sály, kaple i nádvoří uvnitř Vatikánu; dále baziliku sv. Augustina s hrobem sv. Moniky, vystoupat na střešku kláštera augustiniánů a těšit se z výšky krásami podvečerního Říma. A především, zakusit pohostinnost, vřelost, přátelství a ochotu italských augustiniánských bratří, které nás doprovázely po celý čas pouti. Díky, otče Francesco, otče Gabriele, bratři Vincenzo a Cristiane!

Návštěva Tolentina byla silným zážitkem a pro mnohé objevem charismatického prvního augustiniánského svěťce, Mikuláše z Tolentina (1245-1305). Osobnost Mikuláše, člověka žijícího svatě po celý svůj život ve službě Bohu a bližním, nám skvěle přiblížili naši průvodci - místní italský augustinián a otec Jozef - kteří nás doprovázeli v italštině a slovenštině při prohlídce baziliky s dech beroucími freskami v kapli sv. Mikuláše, v kryptě, kde jsme uctili ostatky svěťce, a také při exkurzi do rozsáhlého muzea věnovaného životu a skutkům sv. Mikuláše. Jak svatý člověk byl Mikuláš z Tolentina nám naznačuje i tato drobná informace: řada žen, které toužily spatřit neobyčejně krásné oči Mikuláše, přicházely ke zpovědi, ale hlava zpovědníka byla skryta pod kapucí... Závěr požehnaného dne korunovala společná večeře s bratry augustiniány v prostorách kláštera s nezapomenutelnou polévkou minestrone.

Cascia - půvabné starobylé město mezi horami vystavěné na skále - je městem růží a svaté Rity (1371-1447), která po strastiplném předchozím životě zde v augustiniánském klášteře žila 44 let ve službě Ježíši Kristu a svým bližním. S úctou a bázní přistupujeme v bazilice sv. Rity k jejímu pozemskému tělu ve skleněné rakvi a poklekáme s tichou modlitbou: "Bože, tys ve své dobrotě shlédl na modlitby své služebnice Rity a na její přímluvu nám dáváš, čeho lidská slabost nedosáhne; měj soucit s naší ubohostí, sešli pomoc v našich strastech a potřebách...". Účastníme se brzy ráno společné mše se sestřičkami augustiniánkami a můžeme si prohlédnout také klášter zevnitř, vidět komůrku sv. Rity, její růženec i prsten z manželství, který nikdy neodložila. Sestry augustiniánky jsou při naší prohlídce "neviditelné", avšak zpřítomnělé v nespočetných kvetoucích růžích v klášterních dvorcích a zahradách, kterými procházíme. Nejhlubší zážitek však pro nás znamená odpolední křížová cesta na strmou horu z bílého vápence v rodišti sv. Rity v nedaleké Roccaporeně - do míst, kde hledala Rita v modlitbách útěchu a posilu pro svůj nelehký život, a kde se setkávala s Ježíšem. Kdo navštíví toto místo, porozumí, že to je možné.

Po celou dobu pouti, ve zmíněných místech, ale i v Norcii, v Loretu, v Porto Recanati, v Bologni, prostě všude, kudy jsme putovali, jsme hluboce prožívali Boží přítomnost a milost, tajemství pospolitosti křesťanských poutníků a poutnic, lásku k bližnímu. Díky Bohu za vše, čím naše srdce a duše během této cesty obohatil a posílil. Velký dík patří otci Angelovi, který pouť připravil a vedl s obětavostí, láskou a augustiniánskou neúnavností a temperamentem. Měli jsme možnost nahlédnout a pocítit na vlastní kůži, na jakých hodnotách staví řád augustiniánů u nás i ve světě: na pevné víře v Boha, na šíření Božího slova a Pravdy, na samozřejmé ochotě poskytovat vzdělání všem, kdo mají srdce otevřené, na pohostinnosti a pomoci bližnímu, a to vše by nebylo možné bez augustiniánského ducha jednoty, vytrvalosti a trpělivosti; bez pravé bratrské lásky a přátelství po vzoru sv. Augustina.

Helena Kaplová

Středověká sbírka knihovny kláštera sv. Tomáše

Literatura k pastorači a běžné praxi v duchovní správě

Augustiniáni byli známí svými vynikajícími kázáními. K tomuto účelu sloužily hojně zastoupené sbírky homilií, kterých bylo v knihovně asi padesát svazků. O duchovní péči zaměřené na kazatele a řádové sestry svědčí mnohé z nich svými názvy: *Sermones ad clerum* nebo *Sermones ad virgines*. Mezi autory najdeme řadu lektorů, neboť profesori teologie se obvykle věnovali také kazatelské službě. Jmenovitě jsou uvedeni následující autoři: slavný lidový německý kazatel z řádu františkánů - Berthodl z Regensburku († 1272), (148), dále francouzský cisterciák Konrad z Brundelsheimu († 1321) řečený Soccus a také například Johannes Busco. V soupisech však figurovala také kázání dnes neznámých autorů: Johnnes Cresten, Jacobinus či Piper. V knihovně samozřejmě nechyběly ani homilie augustiniánských autorů, např. tři svazky vlivného řádového teologa Heinricha z Friemaru st. († 1340), který řídil rozsáhlou německou provincii ještě před jejím rozdělením. O tom, že knihovna sloužila k přípravě kazatelů, svědčí také příručka augustiniána Heinricha z Regensburku *Lucianus*. Od italského augustiniána Michaela de Massa (+ 1337) pochází velikonoční kázání *Passio Domini* a od Alberta z Padovy (+1328) *Postilla quadragesimalis*.

Nás však zajímají hlavně kázání, která sepsali přímo konventuálové od sv. Tomáše. Dvěma rukopisy přispěl do knihovny jeden z nejvýznamnějších příslušníků řádu u nás - Mikuláš Teschl z Loun († 1371), o němž bude podrobnější zmínka v souvislosti s řádovými studií. Frater Hodko, který kolem roku 1339 zastával funkci kazatele u sv. Tomáše, odkázal knihovně svůj vlastní rukopis *Contractus sermonum*. Celkem osmi rukopisy svých kázání obohatil klášterní knihovnu lektor Mikuláš, pravděpodobně vedoucí řádových studií u sv. Tomáše v roce 1412. Jeho spisy jsou uvedeny v seznamu z roku 1418 hned vedle sebe, což vede k domněnce, že zmíněný lektor působil u sv. Tomáše a zemřel krátce před pořízením soupisu. S největší pravděpodobností byl oním lektorem vedoucí řádových studií Mikuláš ze Stráže († po 1394), neboť je prokazatelně autorem *Quadragesimale* z roku 1411. Tento rukopis, který začíná Mikulášovou dedikací strýci z matčiny strany Janovi ze Stříbra, je uveden mezi knihami, které Mikuláš klášteru odkázal a dnes patří do rukopisné sbírky Knihovny Národního muzea. Vzhledem k tomu, že incipit tohoto rukopisu se shoduje s incipitem *Quadragesimale* z knihovny u sv. Tomáše, není vyloučeno, že autorem všech knih kázání, které jsou uvedeny ve svatotomášském soupisu za sebou, je lektor Mikuláš ze Stráže. Také další *Sermones colecti ad clerum* pocházejí od malostranského augustiniána, a sice od jistého lektora Vincentia. Blíže neznámý frater Wolflinus je autorem dvousvazkového *Quadragesimale*. Z kolofonu je pouze zřejmé, že tento pražský augustinián pobýval určitý čas v Krakově.

Tematicky zajímavý je kodex s kázáním o sv. Václavovi, který byl spolu s ostatní hagiografickou literaturou uložen v sakristii. Za zmínku stojí i další legenda vztahující se k slezské patronce sv. Hedvice. Kult této světky se do Čech rozšířil v souvislosti se sňatkem Karla IV. s Annou Svidnickou. Ze Slezska však pocházel také Karlův kancléř Jan ze Středy. Z poměrně hojně zastoupeného žánru týkajícího se životů svatých je třeba s ohledem k řádu uvést též kodex, který obsahuje *Historia de corpore Christi*, *Notata et historia de lancea Domini* a nakonec ještě *Legenda sancti Augustini* od augustiniána Jordana z Quedlinburku (+ 1370). Všechny tyto kodexy jsou zaznamenány ve čtvrté části CTh, který navíc uvádí například tři graduály, jeden antifonář ve dvou svazcích, již zmíněnou legendistickou literaturu, šest žaltářů, přičemž u jednoho je uveden jako dárce rytíř Jan Kluk, u dalšího zase poznámka, že se jedná o žaltář menší hodnoty. Dále zde byly evidovány dva kalendáře se svátky světců, jeden ordinář, konstituce s řeholí sv. Augustina, breviář pro studující, několik menších zpěvníků a ještě třináct misálů, u kterých je většinou uvedeno i jméno dárce.

Pomoc pro kazatele nabízely také výklady k *Pater noster* a *Ave Maria*, stejně jako *pasionály*. Nechyběla Voraginoва sbírka legend ze života svatých, ani *Rationale divinatorum officiorum* Wilhelma Duranta († 1296) vysvětlující původ a symbolický význam křesťanského rituálu. Nezbytnou součástí klášterní knihovny představovala také pomůcka pro sestavení kalendáře a samozřejmě nejrůznější slovníky a biblické komentáře.

Mgr. Veronika Sladká
Knihovnice kláštera sv. Tomáše

Víš, že?...

* Ve čtvrtek 6.10. od 19:30 **modlitba Taizé**.

* **Brigáda** v našem klášteře ve **sv. Dobrotivé**. Tento měsíc se setkáme 8.10. Sraz před kostelem sv. Tomáše v 9:30 hod. Zpět okolo 17 hod. Dík!

* **9. října** bude udělována v našem kostele při mši sv. v 9:30 hodin **svátost nemocných**. K této svátosti zveme věřící, kteří jsou nemocní (každého věku) a všechny, kteří dosáhli věku 65 let. Zájemci se mohou přihlásit v sakristii.

* **Besídka** s promítáním fotografií z **cesty do Nigerie** bude ve čtvrtek 13. 10. od 19:30 v klášterním refektáři. Všichni jste zváni!

* **Fotografie** z letních akcí farnosti budou k prohlédnutí na webu farnosti: www.augustiniani.cz

* **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz

* **Katecheze pro dospělé**: Setkání každou středu v 19:30 v klášterním refektáři. Je to setkání určené k prohlubování poznatků křesťanského života. Všichni jsou vítáni.

* Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.

* V tomto měsíci mají **narozeniny** tito naši farníci:

4.10. Daniel Verner
10.10. Antonín Brčák
10.10. Markéta Polová
10.10. Klára Brčáková
13.10. Josef Budíš

16.10. Jan Verner
19.10. P. Vít Marciniac, OSA
19.10. Tomáš Pola
24.10. Marie Vernerová
30.10. Jaroslav Beneš

Dobrou chuť!

Zapečená dýně se zeleninou

Na zahrádce už sklízíme poslední plodiny a na trzích se už objevují různé typy dýní. Už jsme dělali dýňový koláč, tak zase pro změnu uděláme něco slaného.

Budeme potřebovat mrkev, brambory, dýni Hokkaidó a přidala jsem proti původnímu receptu i cuketu. Dáme od každého stejné množství, očistíme, dýni Hokkaidó nemusíme loupat (nevím, zda by to šlo udělat z jiné dýně, ale snad ano), a nakrájíme vše na stejně velké kousky, zhruba na kostky tak 2x2x2 cm. Mrkev nakrájíme na špalíčky.

V míse zeleninu promícháme s tymiánem a špetkou soli (solíme málo, další přísada je slaná), zakapeme olivovým olejem a přidáme sojovou omáčku, každý podle své chuti, ale nesmí to v ní moc plavat, bylo by to moc slané.

Na plech dáme pečící papír, směs na něj vysypeme a dáme do trouby vyhřáté na 170 stupňů (na střední polohu) a pečeme 40-50 minut. Za tu dobu to můžeme jednou nebo dvakrát promíchat.

Podáváme to jako přílohu k masu nebo samostatně. V původním receptu píší, že směs můžeme podávat se zakysanou smetanou. Nezkoušela jsem to, i bez ní nám to moc chutnalo.

Dobrou chuť

Hanka

PASTORAČNÍ PRÁCE NA ROK 16/17

Od 19.9.2016 do 16.6.2017

Pondělí:

18.00–19:45

Příprava na křest dospělí – TAGASTE

19:30–21:00

Augustiniánská fraternita – REFEKTÁŘ

Úterý

17:00–17:45

Modlitba k Božímu milosrdenství

17:50–18:40

Výstav Nejsvětější Svátosti

17:30–18:30

Angličtina dospělí (středně pokročilí) –
REFEKTÁŘ

18:30–19:30

Španělština dospělí (začátečníci) –
KASICIAGO

18:30–19:30

Bible study (angl.) – TAGASTE

19:30 –20:15

Adorace – KAPLE SV. BARBORY

Středa

18:00 – 19:00

Španělština dospělí (středně pokročilí) –
KASICIAGO

18:30–19:30

Adult Religious education (angl.) – TAGASTE

19:35–20:35

Katecheze pro dospělé – REFEKTÁŘ

18:00–19:00

Angličtina dospělí (pokročilí) – REFEKTÁŘ

Čtvrtek

18:00–19:00

Španělština dospělí (konverzace) –
KASICIAGO

19:30–20:30

Příprava na biřmování – TAGASTE
19:30

Modlitba Taizé (1. čtvrtek) – KAPLE SV.
BARBORY

19:30 –20:15

Adorace (šp.) – KAPLE SV. BARBORY
20:15–22:00

Skupina GPC (šp.) – KASICIAGO

Pátek

15:00

Úklid kostela

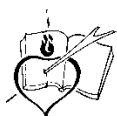
18:05 Skupina mládeže – REFEKTÁŘ

18:05 Skupina adolescentů – KASICIAGO

Neděle

09:45–10:45 Religious education (angl.)

10:45–11:30 Náboženství pro děti – HIPPO

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2016

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás o příspěvky